Európai Parlament
2019-2024

Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság

2022/2051(INL)

10.2.2023

VÉLEMÉNY

az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság részéről

az Alkotmányügyi Bizottság részére

Az Európai Parlamentnek a Szerződések módosítására irányuló javaslatai (2022/2051(INL))

A vélemény előadója: Juan Fernando López Aguilar

(Kezdeményezés – az eljárási szabályzat 47. cikke)

PA_INL

JAVASLATOK

Az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság felkéri az Alkotmányügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi javaslatokat:

Állampolgári jogok, bel- és igazságügy: horizontális megfontolások

1. támogatja az Európa jövőjéről szóló konferencia (a továbbiakban: a konferencia) 2022. május 9-i plenáris ülésén a polgári szabadságjogok, a bel- és igazságügy területére vonatkozóan tett javaslatokat[1]; megismétli, hogy támogatja a konferencia megfelelő nyomon követését, amelynek célja a konferencia következtetéseinek és a polgárok elvárásainak teljesítése; felhívja az Uniót, hogy következetesebben tartsa fenn a jogállamiságot és a demokráciát, biztosítsa az alapvető jogok védelmét, valamint ellenőrizze az EUSZ 2. cikkében rögzített értékek tiszteletben tartását mind az új tagok csatlakozása során, mind pedig folyamatosan, valamennyi uniós szakpolitikában és a valamennyi tagállamban; emlékeztet arra, hogy a konferencia által javasolt számos intézkedés teljes körű végrehajtása nem a Szerződés módosítását, hanem jogszabályi változtatásokat és/vagy a meglévő jogszabályok jobb végrehajtását igényelné;

2. felhívja a figyelmet arra, hogy a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségre vonatkozó számos jogalkotási javaslatok elfogadása a sürgős cselekvés szükségessége ellenére lassú, sőt akadályozott; felhívja a Bizottságot, hogy építsen az Európai Parlament Kutatószolgálatának különböző tanulmányaira, amelyek megvizsgálják az európai szintű fellépés elmaradásának költségeit ezeken a területeken[2]; kéri, hogy az Unió cselekvőképességének javítása érdekében a Szerződésekben az e területekre vonatkozó jogszabályok elfogadásához szükséges egyhangúsági követelményeket – beleértve az áthidaló klauzulák használatát is – többségi szavazási eljárásokkal váltsák fel, és a rendes jogalkotási eljárást rendszeresen alkalmazzák; úgy véli, hogy tekintettel e kérdések különösen érzékeny voltára, a Tanácsban alkalmazott szavazási követelmények bármilyen módosítása esetén biztosítani kell a szavazatok méltányos súlyozását a kisebb országok érdekeinek védelme érdekében;

3. úgy véli, hogy a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségben az Unió és a tagállamok közötti hatáskörmegosztás bármely módosításának teljes mértékben tiszteletben kell tartania az EUSZ I. címében, különösen a 2. cikkében, a 4. cikkének (2) és (3) bekezdésében, valamint az 5. és 6. cikkében foglalt elveket;

4. hangsúlyozza, hogy az EUMSZ 68. cikkét az Európai Tanács de facto kezdeményezési jogként gyakorolta a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülése terén; kiemeli, hogy felül kell vizsgálni az e területre vonatkozó többéves operatív programok Európai Tanács általi, a Parlamenttel vagy a Bizottsággal való konzultációra vonatkozó kötelezettség nélküli elfogadását, tekintettel arra, hogy e politikák különösen súlyos hatást gyakorolnak a polgárok alapvető jogaira; kéri, hogy a Parlament és a Tanács

[1] Különösen a következő javaslatokat: 22, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 34, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44 és 45.
[2] Áttekintésért lásd a következőt: https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2019/631730/EPRS_BRI(2019)631730_EN.pdf.

egyenlő feltételek mellett kapja meg az erre vonatkozó hatáskört;

Demokrácia, jogállamiság és az alapvető jogok védelme

5. rámutat arra, hogy a tagállamokban a jogállamiságot érintő rendszerszintű fenyegetések és jogsértések kezelésére és elhárítására szolgáló fő uniós politikai eszköz, az EUSZ 7. cikke mind ez idáig hatástalannak bizonyult, mivel a jogállamiság helyzete tovább romlott az eljárás Lengyelországgal és Magyarországgal szembeni megindítása óta;[3] ezért szükségesnek tartja az EUSZ 7. cikkének alábbi reformját: a Tanács EUSZ 7. cikkének (1) bekezdésében szereplő szavazatküszöbét négyötödös többségről minősített többségi szavazásra kell változtatni, az EUSZ 7. cikkének (2) bekezdésében szereplő egyhangúsági követelményt pedig törölni kell; elő kell írni a Tanács számára, hogy kérje fel az indokolással ellátott javaslatot benyújtó szerv képviselőjét, hogy ismertess a javaslatot, az EUSZ 7. cikkének (1) bekezdését[4] alkalmazó intézményt az eljárás minden szakaszában teljes körűen és haladéktalanul tájékoztassa, félévente minden érintett ország számára szervezzen rendszeres, strukturált és nyílt módon legalább két meghallgatást, készítsen országspecifikus ajánlásokat, és értékelje azok végrehajtását az EUSZ 7. cikkének (1) bekezdése szerint; a Parlamentet és a Bizottságot be kell vonni az EUSZ 7. cikkének (1) bekezdése szerinti meghallgatások szabályainak kidolgozásába[5]; lehetővé tenni a Parlament számára az EUSZ 7. cikke (2) bekezdésének alkalmazását; jelezni kell, hogy a tagállamok, a Bizottság és a Parlament mérlegelik az EUSZ 7. cikke (2) bekezdésének alkalmazását, amennyiben az EUSZ 7. cikkének (1) bekezdése szerinti eljárás több mint öt évig tart; pontosítani kell a Szerződések alkalmazásából eredő azon jogokat, amelyek az EUSZ 7. cikkének (3) bekezdése alapján felfüggeszthetők, beleértve a Tanácsi elnökségének ellátásához való jogot is; fel kell kérni az Európai Unió Alapjogi Ügynökségét (FRA), hogy hozzájárulásaival segítse a 7. cikk (1) bekezdése szerinti meghallgatásokat;

6. megjegyzi, hogy a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülése területén a Bizottság nem kezdeményez fellépést vagy nem lép fel hatékonyan – többek között jogsértési eljárások formájában – az uniós jog megsértésének vagy alkalmazása elmulasztásának kezelése érdekében annak ellenére, hogy a helyzet több tagállamban is bizonyítottan romlik; megjegyzi, hogy a Parlament többszöri cselekvésre irányuló felhívására nem érkezett válasz; ezért szükségesnek tartja a Parlament azon eszközeinek megerősítését, amelyek lehetővé teszik a Bizottság uniós jog nyomon követésével és végrehajtásával kapcsolatos tevékenységeinek ellenőrzését;

7. megjegyzi, hogy a Szerződések jelenleg nem tartalmaznak jogalapot az EUSZ 2. cikkében megfogalmazott közös értékek előmozdítását és védelmét szolgáló jogszabályok bevezetésére, és hogy ez a hiány súlyosan korlátozta az Uniót abban, hogy megfelelő és hatékony mechanizmusokat hozzon létre a közös értékeket

[3] Az Európai Parlament 2020. január 16-i állásfoglalása az EUSZ 7. cikkének (1) bekezdése alapján Lengyelországgal és Magyarországgal kapcsolatban folyamatban lévő meghallgatásokról (2020/2513(RSP)); Az Európai Parlament 2022. május 5-i állásfoglalása az EUSZ 7. cikkének (1) bekezdése alapján Lengyelországgal és Magyarországgal kapcsolatban folyamatban lévő meghallgatásokról (2022/2647(RSP)).
[4] Az Európai Parlament 2020. január 16-i állásfoglalása az EUSZ 7. cikkének (1) bekezdése alapján Lengyelországgal és Magyarországgal kapcsolatban folyamatban lévő meghallgatásokról (2020/2513(RSP)).
[5] Az Európai Parlament 2020. október 7-i állásfoglalása a demokráciával, a jogállamisággal és az alapvető jogokkal foglalkozó uniós mechanizmus létrehozásáról (2020/2072(INI).

veszélyeztető nemzeti fenyegetések és jogsértések elhárítására; úgy véli, hogy mindenki védelme szempontjából alapvető fontosságú, hogy az Unió képes legyen hatékonyan kezelni a tagállamokban a demokrácia terén tapasztalható visszalépéseket; kéri egy olyan rendelkezés beillesztését, amely lehetővé tenné az Unió számára, hogy rendes jogalkotási eljárás keretében új mechanizmusokat vezessen be az egyes tagállamokban az EUSZ 2. cikke szerinti értékek alakulásának strukturális nyomon követésére és értékelésére, valamint azok érvényesítésére; e mechanizmusoknak éves jelentéseket kell tartalmazniuk, amelyekben értékelik, hogy az egyes tagállamokban fennáll-e hiányosság, illetve az EUSZ 2. cikke szerinti értékek súlyos megsértésének kockázata vagy tényleges megsértése, valamint országspecifikus ajánlásokat, amelyekhez végrehajtási határidők, célok és konkrét intézkedések, valamint az előrehaladás mérésére szolgáló referenciaértékek kapcsolódnak, továbbá azt, hogy ezeket hogyan lehet a vonatkozó végrehajtási intézkedésekkel összekapcsolni; úgy véli, hogy ennek a rendelkezésnek lehetővé kell tennie további végrehajtási mechanizmusok létrehozását, beleértve a Tanács által minősített többséggel meghozandó megfelelő pénzügyi intézkedéseket, például a kötelezettségvállalások és kifizetések felfüggesztését, olyan esetekben is, amikor nincs közvetlen kapcsolat az uniós költségvetés hatékony és eredményes pénzgazdálkodásával vagy az Unió pénzügyi érdekeinek védelmével; kiemeli, hogy egy ilyen mechanizmus létrehozása hozzá fog járulni a tagállamok közötti kölcsönös bizalom megerősítéséhez, ezáltal javítva a kölcsönös elismerés elvének működését;

8. felszólít arra, hogy az Alapjogi Chartát az EU-Szerződés második fejezeteként emeljék be az Európai Unióról szóló szerződésbe annak érdekében, hogy az alapvető jogok és szabadságok nagyobb hangsúlyt kapjanak az alapító Szerződésekben; kéri, hogy a Szerződésekbe foglaljanak bele egy, az EUMSZ 8., 9. és 10. cikkéhez hasonló, az alapvető horizontális jogokra vonatkozó rendelkezést annak érdekében, hogy érvényesítsék az Unió horizontális kötelezettségét – miszerint az alapvető jogok szempontjait minden szinten és minden szakaszban valamennyi szakpolitikába egyértelműbben be kell építeni –, és ezáltal a társjogalkotók, valamint az uniós jog végrehajtása során az összes uniós intézmény, szerv, hivatal és ügynökség és a tagállamok számára előírják az uniós alapvető jogok tiszteletben tartását és azok alkalmazásának előmozdítását minden tevékenységük során; úgy véli továbbá, hogy kötelezővé kell tenni az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek számára, hogy az alapvető jogok nyomon követésére szolgáló, egyértelmű célokat és referenciaértékeket tartalmazó mechanizmusokat és kapcsolódó értékelési záradékokat illesszenek be különösen az alapvető jogok szempontjából érzékeny szakpolitikai területeken – beleértve a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget is – történő jogalkotás során (az alapvető jogok fokozottabb érvényesítése);

9. emlékeztet arra, hogy a polgárok konferencián kifejezett elvárásai túlmutatnak az Alapjogi Charta 51. cikke első bekezdésének szigorú értelmezésén, amely szerint a Charta csak akkor vonatkozik a tagállamokra, amikor azok az uniós jogot hajtják végre, és hogy a célnak az alapvető jogok lehető leghatékonyabbá tételének kell lennie; felhív ezért az Európai Unió Alapjogi Chartája alkalmazási körének a tagállamok tekintetében történő kiterjesztésére; úgy véli, hogy ennek érdekében a Charta 51. cikkének (1) bekezdését úgy kell felülvizsgálni, hogy a Charta által elismert jogok akkor is védjék az embereket, ha a tagállamok kizárólagos vagy megosztott uniós hatáskörben járnak el, *még akkor is, ha ezt a hatáskört az Unió még*

nem gyakorolta;[6]

10. felszólít az európai polgárság statútumának kidolgozására, amely polgárspecifikus jogokat és szabadságokat biztosít, és amely kézzelfoghatóbbá tenné az európai értékeket és jogokat az uniós polgárok számára;

11. rámutat, hogy az uniós polgárság megadása a tagállami állampolgárság alapján történik, ami korlátozza az EU területén tartózkodó nem uniós állampolgárok, például a huzamos uniós tartózkodási engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgárok hozzáférését a benne foglalt jogokhoz; kéri az EUMSZ 20. cikkének felülvizsgálatát a 20. cikk egy új (2a) bekezdésének beillesztésével, amely szerint – a tagállamok állampolgárság megadására vonatkozó hatáskörének sérelme nélkül – a 20. cikk (2) bekezdésében említett jogok gyakorlását ki kell terjeszteni az EU területén tartózkodó nem uniós állampolgárokra, beleértve a huzamos uniós tartózkodási engedéllyel rendelkező harmadik országbeli állampolgárokat is; kéri, hogy a Szerződésekben tiltsák be azokat a befektetői állampolgársági programokat, amelyek révén a nemzeti és az uniós állampolgárságot elsősorban pénzügyi ellenszolgáltatásért cserébe ajánlják fel harmadik országok állampolgárainak;

12. megjegyzi, hogy egyes tagállamok nem biztosítják a más tagállamokban lakóhellyel rendelkező állampolgáraik számára a szavazáshoz való jogot a nemzeti választásokon; úgy véli hogy az, hogy ennek következtében ezeket az uniós polgárokat megfosztják szavazati joguktól azért, mert az uniós jog alapján gyakorolják a szabad mozgáshoz való alapvető jogukat, ellentétes az európai demokratikus értékekkel; kéri, hogy a Szerződésekben rögzítsék azt az elvet, hogy minden uniós polgárnak joga van szavazni a helyi, regionális, nemzeti és európai választásokon;

13. felszólít – a nemzeti emberi jogi intézményekhez hasonlóan és az ENSZ Közgyűlésének 1993. évi párizsi elveivel összhangban – az FRA független emberi jogi hatóságként történő létrehozására, amelynek feladata az Európai Unió Alapjogi Chartájának védelme és előmozdítása az uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek, valamint a tagállamok által az uniós jog végrehajtása során alkalmazott politikákban és gyakorlatokban; úgy véli, hogy ehhez a Szerződésekben jogalapot kell teremteni az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének felállításához, rögzítve annak függetlenségét, és bevezetve a megbízatásának elfogadására és módosítására vonatkozó rendes jogalkotási eljárást; felszólít arra, hogy ez az új Ügynökség legyen jogosult az EUMSZ 263. cikke alapján eljárást indítani a Charta megsértése miatt; kéri, hogy bővítsék ki a megbízatását, beleértve a panaszok kezelésének hatáskörét és a Bizottság kötelező konzultációját az FRA-val az alapvető jogokat érintő jogalkotási aktusokra vagy ajánlásokra irányuló javaslatok előkészítése során;

14. szükségesnek tartja, hogy az európai adatvédelmi biztos jogosult legyen az EUMSZ 263. cikke alapján eljárást indítani az adatvédelemhez való jog megsértése miatt;

15. felszólít arra, hogy az EUMSZ-ben vezessenek be egy új, megosztott uniós hatáskört a dezinformáció elleni hatékony jogi keret létrehozására;

---

[6] A Sharpston főtanácsnok által a C-34/09. sz. *Zambrano-ügyben* 2010. szeptember 30-án kiadott vélemény fényében.

16. határozottan sajnálja, hogy a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosságra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló horizontális uniós jogszabályokat a Parlament többszöri felszólítása ellenére a Bizottság 2008-as javaslata óta még mindig nem fogadták el, mivel a döntés tanácsi szinten elakadt; ezért szükségesnek véli, hogy a megkülönböztetés elleni, az EUMSZ 19. cikke alapján történő uniós fellépésre a rendes jogalkotási eljárás keretében kerüljön sor annak érdekében, hogy az Unión belül egységes minimális védelmi szintet biztosítsanak a hátrányos megkülönböztetést elszenvedő személyek számára; kéri, hogy az EUMSZ 19. cikke terjedjen ki a nem, a nemi identitás, a nemi önkifejezés vagy a nemi jelleg, a társadalmi származás, a genetikai tulajdonság, a nyelv, a politikai vagy egyéb vélemény, a nemzeti kisebbséghez tartozás, a vagyoni helyzet és a születés, valamint az interszekcionális diszkrimináció szempontjaira is;

17. kéri, hogy az EUMSZ 8. cikke tartalmazzon utalást a nemek közötti egyenlőtlenségekre, és kötelezze az Uniót arra, hogy különböző politikáiban törekedjen a nemi alapú erőszak minden formája elleni küzdelemre, többek között azáltal, hogy megtesz minden szükséges intézkedést e bűncselekmények megelőzésére és büntetésére, valamint az áldozatok támogatására és védelmére;

18. kéri, hogy az EUMSZ 10. cikkében szerepeljen a nem, a nemi identitás, a nemi önkifejezés vagy a nemi jelleg, valamint az Alapjogi Charta 21. cikkének (1) bekezdésében említett valamennyi egyéb alap, nevezetesen a bőrszín, a genetikai tulajdonságok, a nyelv, a politikai vagy egyéb vélemény, a nemzeti kisebbséghez tartozás, a vagyoni helyzet és a születés, hogy az Unió a politikáinak és tevékenységeinek meghatározása és végrehajtása során felléphessen a megkülönböztetés ellen;

19. kéri, hogy az Alapjogi Charta 21. cikkének (1) bekezdésében szerepeljen a nem, a nemi identitás, a nemi önkifejezés és a nemi jelleg, annak érdekében, hogy az ezek alapján történő megkülönböztetést is kifejezetten tiltsák;

20. kiemeli, hogy az EUSZ 2. cikke kifejezetten az Unió alkotmányos elvei közé sorolja a kisebbségekhez tartozó személyek jogait; intézkedéseket sürget, beleértve az uniós jogalkotást is, a kisebbségekhez tartozó személyek védelme, valamint a hagyományos nemzeti és nyelvi kisebbségek kultúrájának és nyelveinek védelme érdekében (26. módosítás, Európai Néppárt); továbbá felszólítja az Uniót, hogy csatlakozzon a Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Chartájához és a nemzeti kisebbségek védelméről szóló keretegyezményhez;

21. szükségesnek tartja a szexuális és reproduktív egészséghez és jogokhoz való hozzáférés jogának biztosítását mindenki számára az egész EU-ban; felszólít arra, hogy az Alapjogi Chartába egy új cikk formájában foglalják bele, hogy mindenkinek joga van a szexuális és reproduktív egészséghez és jogokhoz, valamint a kapcsolódó egészségügyi szolgáltatásokhoz való megkülönböztetés nélküli hozzáféréshez, beleértve a biztonságos és legális abortuszhoz való jogot; kéri, hogy az EUMSZ 4. cikke (2) bekezdésének k) pontja helyébe a következő szöveg lépjen: „gyakori biztonsági aggályok közegészségügyi kérdésekben, valamint az emberi egészség védelme, beleértve a szexuális és reprodukciós egészséget és jogokat”;

22. kéri, hogy az éghajlat-politikai célkitűzéseket foglalják bele az Alapjogi Charta 37. cikkébe;

23. kéri, hogy a határokon átnyúló vonatkozású családjogi intézkedéseket rendes jogalkotási eljárás keretében fogadják el;

A határok ellenőrzésével, a menekültüggyel és a bevándorlással kapcsolatos politikák

24. újólag megerősíti azokat a célkitűzéseket és általános elveket, amelyeken a közös határigazgatási, menekültügyi és bevándorlási politikák a Szerződésekben alapulnak, mint például az EUMSZ 67. és 77. cikke, valamint 79. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerinti belső határellenőrzés és hatékony közös határigazgatás nélküli szabad mozgás, a 78. cikkének (1) bekezdése szerinti visszaküldés tilalma, a harmadik országok állampolgáraival szembeni méltányos bánásmód, az irreguláris migráció és az emberkereskedelem elleni küzdelem, vagy az EUMSZ 80. cikke szerinti szolidaritás és a felelősség tagállamok közötti igazságos elosztásának elve, amelyeket a Szerződés e fejezete szerinti jogalkotáshoz kiegészítő jogalapként kell alkalmazni;

25. úgy véli, hogy ezek szilárd alapot képeznek a polgárok által a konferencián megfogalmazott kérések megválaszolásához[7], amelyek között szerepelt az EU szerepének megerősítése a legális migráció, a menekültügy, az irreguláris migráció kezelése, az emberkereskedelem elleni küzdelem és az Európai Unió közös határainak megfelelő igazgatása vonatkozásában az alapvető jogok tiszteletben tartása mellett, továbbá a közös európai menekültügyi rendszer reformja és a migránsok befogadására vonatkozó közös szabályok valamennyi tagállamban történő egységes alkalmazása, valamint az integrációs politikák javítása érdekében valamennyi tagállamban;

26. hangsúlyozza azonban, hogy az uniós szintű fellépés főként a társjogalkotók közötti intézményi egyensúlyhiány miatt továbbra is hiányos; ezért javasolja, hogy a rendes jogalkotási eljárást alkalmazzák a határellenőrzéssel, a menekültüggyel és a bevándorlással kapcsolatos valamennyi uniós politikára, beleértve e politikák végrehajtásának értékelését is (az EUMSZ 70. cikke); kéri, hogy az EUMSZ V. címének II. fejezetében meghatározott célkitűzések megvalósítása érdekében több hatáskört osszanak meg az EU és a tagállamok között, a szubszidiaritás és az arányosság elvének teljes körű tiszteletben tartása mellett, beleértve az integrációs intézkedéseket is, amelyek jelenleg nem tartoznak ebbe a körbe, jóllehet az integráció és a harmadik országbeli állampolgárok befogadása alapvető fontosságú az EU-ba való megérkezésük és az EU-ban való tartózkodásuk tekintetében alkalmazandó közös szabályok kialakításának sikerében, és a közös európai menekültügyi rendszer végrehajtásának kulcsfontosságú eleme;

Büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés és rendőrségi együttműködés

27. úgy véli, hogy az uniós büntetőjogban minimumszabályokat megállapító elveket bevezető horizontális jellegű jogalkotási intézkedések növelnék a tagállamok közötti kölcsönös bizalmat, ami a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett hatékonyabb igazságügyi együttműködéshez vezetne; kéri, hogy az EUMSZ 82.

[7] 41–45. sz. ajánlás, lásd: https://www.europarl.europa.eu/resources/library/media/20220509RES29121/20220509RES29121.pdf

cikkében vezessenek be uniós hatáskört az előzetes őrizetbe vétel és a fogva tartási feltételek minimumszabályainak, valamint a bizonyítékok elfogadhatóságára vonatkozó minimumszabályok megállapítására, a büntetőeljárások során a tisztességes eljáráshoz való jog teljes tiszteletben tartása mellett; kéri a Szerződések módosítását annak érdekében, hogy kodifikálják az EUB ítélkezési gyakorlatát a valamely tagállam által hozott ítéletek és bírósági határozatok kölcsönös elismerésének – kivételes helyzetekben történő – korlátozására vonatkozóan, amennyiben az adott tagállam igazságszolgáltatási rendszerét érintő rendszerszintű vagy általános hiányosságok állnak fenn;

28. kéri, hogy az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdése szerinti különleges jogalkotási eljárás keretében a Parlamentet erőteljesebben vegyen részt a határokon átnyúló dimenziójú, különösen súlyos bűncselekmények új területeinek azonosításában; kéri, hogy a környezeti bűncselekményeket, a gyűlölet motiválta bűncselekményeket, a gyűlöletbeszédet és a nemi alapú erőszakot vegyék fel az „uniós dimenziójú bűncselekmények” listájára.

INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	6.2.2023
A zárószavazás eredménye	+: 35 –: 18 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Konstantinos Arvanitis, Katarina Barley, Theresa Bielowski, Karolin Braunsberger-Reinhold, Patrick Breyer, Annika Bruna, Lena Düpont, Lucia Ďuriš Nicholsonová, Cornelia Ernst, Maria Grapini, Evin Incir, Sophia in ‘t Veld, Patryk Jaki, Fabienne Keller, Łukasz Kohut, Moritz Körner, Alice Kuhnke, Jeroen Lenaers, Juan Fernando López Aguilar, Lukas Mandl, Erik Marquardt, Javier Moreno Sánchez, Maite Pagazaurtundúa, Paulo Rangel, Diana Riba i Giner, Isabel Santos, Tineke Strik, Ramona Strugariu, Milan Uhrík, Tom Vandendriessche, Elena Yoncheva, Javier Zarzalejos
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Susanna Ceccardi, Gwendoline Delbos-Corfield, José Gusmão, Dietmar Köster, Alessandra Mussolini, Matjaž Nemec, Janina Ochojska, Anne-Sophie Pelletier, Thijs Reuten, Axel Voss
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (209. cikk, (7) bekezdés)	Aurélia Beigneux, Milan Brglez, Katalin Cseh, Marie Dauchy, Paolo De Castro, José Manuel Fernandes, Tomasz Frankowski, Vlad Gheorghe, Martin Hojsík, Max Orville, Mounir Satouri

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN

35	+
S&D	Katarina Barley, Milan Brglez, Paolo De Castro, Maria Grapini, Evin Incir, Łukasz Kohut, Dietmar Köster, Juan Fernando López Aguilar, Javier Moreno Sánchez, Theresa Bielowski, Matjaž Nemec, Thijs Reuten, Isabel Santos, Elena Yoncheva
Renew	Katalin Cseh, Lucia Ďuriš Nicholsonová, Vlad Gheorghe, Martin Hojsík, Sophia in 't Veld, Fabienne Keller, Moritz Körner, Max Orville, Maite Pagazaurtundúa, Ramona Strugariu
Verts/ALE	Patrick Breyer, Gwendoline Delbos-Corfield, Alice Kuhnke, Erik Marquardt, Diana Riba i Giner, Mounir Satouri, Tineke Strik
The Left	Konstantinos Arvanitis, Cornelia Ernst, Anne-Sophie Pelletier, Miguel Urbán Crespo

18	-
PPE	Karolin Braunsberger-Reinhold, Lena Düpont, José Manuel Fernandes, Tomasz Frankowski, Jeroen Lenaers, Lukas Mandl, Alessandra Mussolini, Janina Ochojska, Paulo Rangel, Axel Voss, Javier Zarzalejos
ID	Aurélia Beigneux, Annika Bruna, Susanna Ceccardi, Marie Dauchy, Tom Vandendriessche
ECR	Patryk Jaki
NI	Milan Uhrík

0	0

Jelmagyarázat:
+ : mellette
- : ellene
0 : tartózkodás